

ταστάτων τοῦ χρυσοῦ κατά τὸν διακανο-
νισμόν τῶν Διεθνῶν πληρωμῶν ἐπέβαλε
τὸ σύστημα «συναλλάγματος—χρυσοῦ».

Κυρίως τὸ δολλᾶριον ἀλλὰ καὶ ἡ
στερλίνα γίνονται ἰδίως κατά τὴν μετα-
πολεμικὴν περίοδον ἀποδεκτὰ εἰς τὸ
διεθνές ἐμπόριον ὡς κύρια μέσα πληρω-
μῶν καὶ καλύπτουν τὰ $\frac{2}{3}$ τῶν διεθνῶν
συναλλαγῶν.

Ἡ ἐπικράτησις τῶν δύο αὐτῶν νομι-
σμάτων εἰς τὰς διεθνεῖς συναλλαγὰς
ὀφείλεται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Η.Π.Α. καὶ
Μεγ. Βρετανίας ἀνάληψιν τῆς ὑποχρεώ-
σεως μετατροπῆς τῶν εἰς χρυσοῦν πρὸς
τὴν καθορισμένην βασικὴν τιμὴν τῶν 35
δολλαρίων κατὰ οὐγγίαν χρυσοῦ.

Ὁὕτω τὸ δολλᾶριον καὶ ἡ στερλίνα
κατέστησαν τὰ βασικὰ νομίσματα τοῦ
διεθνοῦς ἐμπορίου ἐμπνέοντα σεβασμὸν
καὶ ἀπετέλεσαν τὴν πολίτιμον βάσιν ἐπὶ
τῆς ὁποίας ἐστηρίχθη μέσω τοῦ διεθνοῦς
νομισματικοῦ ταμείου τὸ ὅλον διεθνές
νομισματικὸν σύστημα.

Καὶ ἐν ὅσῳ μὲν ὁ κύριος ὄγκος τῶν
εἰς χρυσοῦν ἀποθεμάτων εὐρίσκετο εἰς τὰ
θησαυροφυλάκια τῶν Η.Π.Α. καὶ Μεγ.
Βρετανίας οὐδεμία ἀμφισβήτησις ἐγένε-
το. Ἡ κατά τὴν τελευταίαν ὁμως δεκαε-
τίαν ἀναδιάρθρωσις τῶν συναλλαγματι-
κῶν ἀποθεμάτων, μεταξύ τῶν ἀνωτέρω
δύο χωρῶν καὶ τῶν κρατῶν τῆς Δυτικῆς
Εὐρώπης, τῶν ἀποτελοῦντων σήμερον τὴν
Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, ἐδη-
μιούργησεν προβλήματα ὑψίστης ση-
μασίας.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1953 ἤρχισε βαθμηδὸν
ἡ μείωσις τῶν συναλλαγματικῶν ἀποθε-
μάτων τῶν Η.Π.Α. καὶ Μεγ. Βρετανίας
ὕπερ τῶν κρατῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.
Καὶ ἐνῶ κατά τὸ αὐτὸ ἔτος ἐπὶ συνόλου
34 περίπου δισεκατομ. δολλαρίων συναλ-
λαγματικῶν ἀποθεμάτων κατεῖχον ποσο-
στὸν 64% αἱ Η.Π.Α., ποσοστὸν 7% ἡ
Μεγ. Βρετανία καὶ ποσοστὸν 8% τὰ ση-
μερινὰ κράτη τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, τὸ

1964 ἐπὶ συνόλου 40 περίπου δισεκατ.
συναλλαγματικῶν ἀποθεμάτων κατεῖχον
ποσοστὸν 36% αἱ Η.Π.Α., ποσοστὸν
6% ἡ Μεγ. Βρετανία καὶ ποσοστὸν 32%
αἱ ἑξῆς τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Ἐν ὅσῳ τῆς σημερινῆς κατανομῆς
τῶν συναλλαγματικῶν ἀποθεμάτων δη-
μιουργοῦνται ἀμφισβήτησεις ἐκ μέρους
τῶν κρατῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, διότι
ἐὰν αἱ ἑξῆς τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς θελή-
σουν νὰ μετατρέψουν τὸ εἰς δολλᾶρια
συναλλαγματικῶν τῶν ἀπόθεμα εἰς χρυ-
σοῦν τότε τὸ εἰς χρυσοῦν ἀπόθεμα αὐτῶν
θα ὑπερβῇ τὸ τοιοῦτον τῶν Η.Π.Α.

Ἡ ἀμφισβήτησις αὐτὴ, δημιουργηθεῖ-
σα ἐκ τῶν πραγμάτων, διευπλώθη κατὰ
πρῶτον ὑπὸ τῆς Γαλλίας, τῆς ὁποίας κα-
τὰ τὴν τελευταίαν ἐξαετίαν τὰ συναλ-
λαγματικὰ ἀποθέματα ἠξήθησαν ἀπὸ 1.1
εἰς 5 δισεκ. δολλᾶρια ἔξ ὧν τὸ 72% εἰς
χρυσόν. Ἡ Γαλλία διατυπώνει ἀντιρρή-
σεις ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τοῦ δολλα-
ρίου ὡς μέσου διεθνῶν πληρωμῶν, ἰσχυ-
ριζομένη ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ διατή-
ρισις τοῦ ἰσχύοντος «κανόνος συναλλάγμα-
τος χρυσοῦ» διότι ἡ πλεονεκτικὴ θέσις
τῶν Η.Π.Α. καὶ ἡ διὰ δολλαρίων χρημα-
τοδότησις τῶν ἐξωτερικῶν ἀμερικανικῶν
ἐπενδύσεων δημιουργεῖ διεθνῆ πληθωρι-
σμόν.

Ἀνεξαρτήτως ὁμως τῶν ἄνω ἀμφισβη-
τήσεων τὸ πρόβλημα τοῦ διεθνοῦς νομι-
σματικοῦ συστήματος δὲν εἶναι πρόσφα-
τον ἔχει ἀπὸ μακροῦ ἐπισημανθῆ καὶ
ἀποτελεῖ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 θέμα τοῦ Διε-
θνοῦς Νομισματικοῦ Ταμείου.

Πάντως ἡ ἐπάνοδος εἰς τὸν «χρυσὸν
κανόνα» δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ λύσῃ τὸ πρόβλη-
μα λῶζω τῆς στενότητος τοῦ χρυσοῦ ἐν
σχέσει πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν συναλλα-
γῶν καὶ τῆς σταθερότητος τῆς τιμῆς του.
Ἡ διατήρησις τοῦ κανόνος «συναλλάγμα-
τος—χρυσοῦ» εἶναι ἀπαραίτητος ἔστω καὶ
ἐν ἀνάγκῃ διὰ τῆς δημιουργίας νέας νο-

ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ!

**Μόνον ἡ καλὴ ποιότητα
τῆς σταφίδος μπορεῖ νὰ
συναγωνισθῇ ἀποτελεσματι-
κὰ τὶς ξένες σταφίδες.**